

Kommentaari nro 20

VIHKIMYKSET

KAPPALE VIII

(s. 68-69)

OPETUSLAPSEUS

Oppilaan kuvaus

Oppilas on se, joka ennen kaikkea muuta on lupautunut tekemään kolme asiaa:-

- a. Palvelemaan ihmiskuntaa.
- b. Toimimaan yhteistyössä Suuren Suunnitelman kanssa sellaisena kuin hän sen näkee ja parhaan kykynsä mukaan.
- c. Kehittämään Egonsa voimia ja laajentamaan tietoisuuttaan, kunnes hän voi toimia kolmella tasolla kolmessa maailmassa ja kausaaliruumiissa ja seurata korkeamman itsen ohjausta eikä kolminaisen alemman ilmentymänsä yllykkeitä.

1. Alamme perehtyä niihin vaatimuksiin, joita oppiluus edellyttää. On välttämätöntä, että ymmärrämme eroavaisuudet Kokelaan Polun ja todellisen Oppilaan Polun välillä.
2. Sana, "lupautunut, sitoutunut" on merkittävä, koska ei voi olla todellinen oppilas ennen, kuin on antanut sitoumuksensa, lupauksensa. Oikea oppilas on todellisesti "sitoutunut oppilas". Siihen asti kun sitoumus on otettu ja pidetty, on henkilö silti vielä "kokelas oppilas". Sitoumus on *aktiivisen tahdon* asia.
3. Oppilaassa osoittautuu halu ajatella, puhua ja toimia tietyllä tavalla. Tunteet ovat "poissa tieltä", ne ovat välittömästi kohdatut ja korjatut.
4. Oppilas palvelee ihmiskuntaa, eikä omia halujaan. Jokaiselle oppilaalle, Suunnitelman palveleminen tulee ensisijaisena; sen jälkeen tulee niiden palveleminen joita, Suunnitelma palvelee (nimeltä ihmiskunta); ja sitten, niiden palvelu jotka, palvelevat Suunnitelmaa (kanssaoppilaat ja Hierarkia joka, inspiroi heitä).
5. One cannot serve humanity unless one *loves* humanity. A disciple then, is one who is learning (and learning rapidly) to love humanity. An initiate of the Great White Lodge is a confirmed lover of humanity. Ihmiskuntaa voi palvella vain jos sitä rakastaa. Oppilas on silloin hän, joka on oppimassa (nopeassa tahdissa) rakastamaansa ihmiskuntaa. Suuren Valkoisen Loosin vihityn rakkaus ihmiskuntaan on vahvistettu/ konfirmoitu.
6. Oppilas pyrkii ymmärtämään Jumalallista Suunnitelmaa voidakseen olla paremmin yhteistyössä sen kanssa, halukkuus yhteistyöhön on tarpeellista ja hyvää mutta, sen lisäksi on oltava myös kyky yhteistyöhön. Ilman toimintakykyä todellin yhteistyö on mahdotonta - vain hyvä tarkoitus tehottomasti esitettyinä.
7. Oppilas ymmärtää jotakin "Suurista"- kuinka he ovat suhteessa toisiinsa, oppilaisiin ja vihittyihin ja ihmiskuntaan. "Suuret" ymmärtävät Jumalallista Suunnitelman paljon paremmin, mitä se on mahdollista oppilaille, ja siksi oppilas pyrkii palvelemaan Heitä, ja Heidän käsitystään Suunnitelmasta. Minkä tahansa Ashramin alainen oppilas pyrkii sovittamaan itsensä tämän Ashramin Mestarin suunnitelmiin, vakuuttuen, että näin tehden, palvelee myös Jumalallista

Suunnitelmaa.

8. Oppilas on sitoutunut kehittämään itseään henkisesti(ei itsensä takia), vaan ollakseen parempi rodun ja Suunnitelman palvelija. Egon vomia ei ole helppo kehittää, mutta vain niiden kehittyminen takaa vapauden ihmisevoluution kolmesta maailmasta. Oppilas ottaa suorittaakseen tämän kehitystehtävän vakavissaan ja vilpittömästi, täydellä mielen tarkkaavaisuudella ja horjumattomalla tahdolla.
9. Oppilas tietää että, hän (persoonana) on tuleva sielun valamaksi ja täten kykenee tulemaan sielun ilmentymäksi kolmessa maailmassa. Sielun ja persoonan väliset kamppailut ovat lukuisat; oppilas on tavallaan se tietoisuus, joka seisoo näiden kahden puolivälissä. Tästä keskusasemasta, hän on järkkymättömästi päättänyt heittää oman oppilasominaisen tahtonsa painon ”enkeltien puolelle” (t.s., hän on päättänyt sitoutua Aurinko/ Enkelin tahtoon sen parhaan ymmärryksensä ja käsityksensä mukaan, mikä hänellä on tästä tahdosta).
10. Tunnusanoja ovat, *ihmiskunta*, *Suunnitelma*, ja *sielun-vaiikutteinen* (toimien sieluna omalla tasollaan ja kolmessa maailmassa - sielun-inspiroimaa elämää).
11. Oppilaan elämässä on lujuutta, mikä takaa uskollisuuden Suunnitelmalle (kuten se ymmärretään), mutta myös joustavuutta ja vastaanottavuutta (tarkoituksen ja menettelytapojen osalta), mikä onkin toivottavaa.
12. Pyrkijälle tai kokelaalle uskollisuus Pyhälle Suunnitelmalle ja yleensä henkiselle elämälle on ”silloin tällöin juttu”. Oppilaalle sellainen vapaus ja jaksottaisuus eivät ole sallittuja. Koko prosessi tulee paljon tiukemmaksi.

Oppilas on se, joka alkaa ymmärtää ryhmätyötä ja siirtää toimintansa keskusta pois itsestään (napana, jonka ympärillä kaikki kiertää) ryhmäkeskukseen.

1. Huomioi termi ”alkaa”. Vain vihitty ymmärtää ja elää todellista ryhmätyötä. Sielu on ryhmätietoisuus ja vihitty on tietoinen sielu.
2. Siispä oppilas on lisääntyvässä määrin *hajaantunut*. Hän on kääntänyt katseensa pois elämän lähimaastosta (mistä persoonallisuus on löydettävissä), ja on keskittynyt syvempiin ja kaukaisempiin asioihin. Hänen silmänsä eivät ole enää keskittyneet ”pieneen persoonalliseen itseän”. Hän välittää Jumalallisesta Suunnitelmasta, ja jos mahdollista (riippuen esoteerisen perehtyneisyytensä syvällisyydestä) myös Jumalallisesta Tarkoituksesta.
3. ”Ryhmäkeskus” on suunnitelman ja tarkoituksen *malli* = *sisäinen polku* (=pattern) joka, ylläpitää yhtenäisyyttä niissä jotka, ovat kokoontuneet yhteen. Oppilaan välittömät reaktiot ja vastaukset ovat koetut vain tunnistetun sisäisen polun suhteen.
4. Niinpä oppilaan mielessä on aina ryhmän hyvinvointi, tarkoitus ja suunnitelma, jonka kautta ryhmä toteuttaa tätä tarkoitusta. Hänen omat persoonalliset reaktionsa tähän tarkoitukseen, suunnitelmaan ja hyvinvointiin eivät kohoa liian suuriksi. *Ryhmän* suunnitelma ja tarkoitus ovat tulleet *hänen* suunnitelmakseen ja tarkoitukseksi.
5. On tapahtunut tasonmuutos identiteetissä, mikä vain vahvistuu, kun hänestä tulee vihitty.

Oppilas on se, joka käsittää samanaikaisesti jokaisen tajuntayksikön suhteellisen merkityksettömyyden, ja samalla myös sen suunnattoman tärkeyden. Hänen suhteellisuudentajunsa on hyvin kehittynyt ja hän näkee asiat sellaisina kuin ne ovat; hän näkee ihmiset sellaisina kuin he ovat; hän näkee itsensä sellaisena, kuin hän luontaisesti on ja pyrkii sitten tulemaan sellaiseksi, kuin mitä hän on.

1. Huomaamme, että oppilaassa on saavutettu kykyä tasapainottaa vastakohtia. Oppilas voi *hillitä* näennäisiä ristiriitaisuuksia, eikä huku näennäisen eriävistä mielipiteistä johtuvien väärinymmärrysten konfliktiin. Ehkä kolmannen säteen Luovan Älykkyyden käyttö mahdollistaa vastakkaisen näkemysten luovan sovittelun.

2. Saturnus ja Merkurius ovat kaksi oppiluuden tärkeintä planeettaa. Saturnus välittää kolmatta sädettä ja Merkurius neljättä.
3. Voimme sanoa, että oppilas tietää muodon suhteellisen merkityksettömyyden ja hengen/sielun suhteellisen merkityksellisyyden. Muodon ilmentymä, tietoisuuden yksikössä, nähdään suhteellisen merkityksettömänä; yksikön tietoisuutta pidetään paljon suuremmassa arvossa. Tästä syystä oppilaan arvomaailmassa on tapahtunut aineettomammaksi muuntumista.
4. Huomaamme, että *todellisuudentaju* on yksi tunnusomaisista oppilaan luonteenpiirteistä. Astraali keho toivoo, uneksii ja unelmoi. Se on suuntautunut kohti sitä, mitä *voisi* olla; mikä on suotavaa ja haluttavaa. Tottahan oppilaskin unelmoi, luo mielikuvia ja visioi, mutta siellä on mukana selvä Saturnuksellinen arviointi siitä, mikä on totta. Totuudellinen Saturnus on yksi Oppilaan Polun perus-planeettoja; toinen on Merkurius, mikä suo objektiivisen menttaalisuuden - neutraaliuden sille, mitä tarkkaillaan.
5. Oppilas ei näe ainoastaan ulkoisia olosuhteita; hän näkee muodon taakse, kohti *sisäistä* yksilöä, joka *peri-sisältyy* muodon sisään. Tästä alkaa esoteerinen aistiminen, mikä keskittyy henkiin todellisuuteen, siihen, mikä *asuttaa* muotoa.
6. Oppilas on realistinen arvioidessaan itseään yksilönä. Hän on luopunut toiveajattelusta ja sen usein väistämättömästä lopputuloksesta - pöyhkeilystä ja itsekeskeisyydestä.
7. Oppilaalla on ollut tarpeeksi tilaisuuksia vertailla ihmisiä, olosuhteita ja asioita suoralla ja ta-savertaisella tavalla. Laajaa kokemus on tarpeen, oikeiden mittasuhteiden muodostamiseksi; on *tunnettava kenttä*, missä vertailu tapahtuu.
8. Vastakohta välikappaleen ja tämän sisäisen todellisuuden välillä on tullut yhä selvemmäksi oppilaalle. Hän ei ole harmissaan ulkoisen muodon tilasta, ymmärtäen, että muoto väistämättömästi muotoutuu sisäisen kaavion mukaisesti, jos käytetty tekniikka on oikea.
9. Oppilaalle Neljä Jaloa Totuutta ja Budhan Ylevä Kahdeksankertainen Tie, ovat vakavan pohdinnan aiheita:
 - a. Oikeat Arvot.
 - b. Oikea Pyrkimys.
 - c. Oikea Puhe.
 - d. Oikea Käytös.
 - e. Oikeat Elämäntavat.
 - f. Oikea Ponnistus.
 - g. Oikea Ajatus.
 - h. Oikea Ilo/ Riemu.
8. Paljon glamouria on poistunut oppilaan ympäriltä; kuvitelmat eivät ole enää niin hajanaisia; suomet putoavat silmiltä; paljastuksia tulee kokoajan lisää.

Oppilas käsittää luonnon elämä - tai voimapuolen, eikä muoto vedä häntä puoleensa. Hän työskentelee voiman avulla ja voiman kautta; hän tajuaa olevansa voimakeskus suuremmassa voimakeskuksessa, ja hänen vastuullaan on ohjata hänen kauttaan mahdollisesti virtaavat energiat kanaviin, jotka hyödyttävät ryhmää.

1. Todellinen oppilas ei enää tunne vetoa luonnon ulkoiseen muotoon. Voimme hyvin testata itseämme, missä määrin ulkoinen muoto meitä viehättää. Kun muodolle on *luonteenomaista* tehdä itsestään haluttava, oppilaan elämässä Vastavoiman Laki (neljäs Sielun Laeista) on ollut jonkin aikaa tehostunut, ja magneettisuus muodolle on nähty jokseenkin syrjäytyvän. Oppilaan elämään on tullut täysin uusi ryhmä haluja ja aspiraatioita. Kun hän vastaa kysymykseen ”Mitä todella haluan??” vastaus kohdistuu nyt sielun elämään, henkiseen kolminaisuuteen ja henkeen

ja ei enää normaalin ihmis-evoluution kolmeen maailmaan.

2. Sitten, kun oppilas on Herkuleen taistelussa voittanut Hydran, katoaa ulkoisen muodon houkutus. Tämä taistelu voi jatkua useita elämiä ja lopullinen voitto saavutetaan vasta kolmannessa vihkimyksessä (kolmannen ja viimeisen kerran tuota Skorpionia pidetään vihkimys-energiana).
3. Korvautumisen voimalla muodon viehätys syrjäytyy. Korkeammat arvot nousevat vaikuttamaan oppilaan tietoisuudessa niin, että muodon vetovoima syrjäytyy tarpeellisten energioiden tieltä.
4. Oppilas on objektiivinen voiman ja voimien huomioidessa ja niiden käsittelyssä. Sen sijaan, että tulisi pyyhkäistyksi voimien mukaan, hän seisoo irrallaan niistä - kyeten hallitsemaan, manipuloimaan ja ohjaamaan niitä. Kunnioitettavan voiman arvon näkee hyvin kehittyneellä vertailukyvällä. Voidaan nähdä, että sellainen asema, joka kunnioittaa energioiden ja voimien suurta merta, saattaa oppilaan palvelussa suurempaan tarpeellisuuteen ja tehokkuuteen.
5. Oppilas käyttää *voimaa* ryhmän vuoksi. Oppilasta, kuitenkin ohjaavat *sieluntason energiat*.
6. Tulee selväksi, että todellinen oppilas tunnustetaan kasvavasta menttaalisesta polarisaatiosta. Hänellä on kyky keskittyä ajna-keskukseen ja ohjata sekä persoonallisuuden, että muita eri energioita kohti sielun tarkoituksien täyttymystä.
7. Oppilaassa ajna-keskus on alkanut sulauttaa energia kenttäänsä kruunun energia kenttään.

Oppilas tietää olevansa - suuremmassa tai pienemmässä määrin - Mestarin tietoisuuden etuvartio, käsittelen Mestarin kaksinaisessa mielessä:-

a. Omana egoisena tietoisuutenaan.

b. Ryhmänsä keskuksena; voimana joka elävöittää ryhmän yksiköitä ja sitoo ne homogeeniseksi kokonaisuudeksi.

1. Käsite "etuvartiona" olemisesta (Mestarin tietoisuudessa) on aina mielenkiintoinen ja hienovarainen. Tietoisuus on sitä jotakin, joka voi sekoittua ja sulautua siihen, mitä tavallisesti on pidetty "toisena" tietoisuutena. Tietoisuudella ei ole selvästi määriteltäviä rajoja. Sen on mahdollista "luiskahtaa" toisen tietoisuuteen, ja käänteisesti, olla korkeamman tietoisuuden täyttämänä.
2. Kun olemme sielu-valamia persoonallisuuksia, olemme Aurinko Enkelin tietoisuuden "etuvartio", sekä oman korkeamman kausaalitietoisuutemme "etuvartio". On merkittävä eroavaisuus kausaalikehon sielu-ihmisen ja Aurinko Enkelinä tuntemamme olennon valtavan tietoisuuden välillä.
3. Joskus aivoissa oleva persoonallinen tietoisuus ei edes heijasta tai ilmaise ihmisen tietoisuuden korkeinta tasoa – mikä on *kausaali* tietoisuus. Tämä tarkoittaa, että kausaali tietoisuutemme on suhteellisesti korkeampi, kun normaali persoonallinen tietoisuus, se on kasauma monien aikaisempien elämiemme saavutuksista. Ehkä, parhaimpina hetkinämme, kun olemme yhteydessä syvimpiin "koottuihin mahdollisuuksiimme", heijastamme tai ilmaisemme todellista kausaalista tilaamme. Tämä on olemista linjassa oman parhaan *yksilöllisen itsemme* kanssa.
4. Mutta persoonallinen tietoisuus voi myöskin heijastaa ja ilmaista jonkin asteista persoonaton-ta, kaiken sisällyttävää rakkaus-viisautta, mikä on tunnusomaista Aurinko Enkelin tai Kristus Prinsiihin tietoisuudelle. Meidän kausaali tietoisuutemme on *lähempänä* Aurinko Enkelin tietoisuutta, mutta ei lähellekään samanlainen. Mitä enemmän heijastamme ja ilmaisemme omaa yksilöllistä parastamme, sitä enemmän tämä paras voi tulla jonkun todella paljon korkeamman läpivalaisemaksi, suuren "Neuvonantajamme" – Aurinko Enkelin majoittamaksi.
5. Niinpä, kun yksilö erityisesti ilmaisee syvintä itseään, hän mitä ilmeisemmin ilmaisee/heijastaa Aurinko Enkelin suurta rakkaus-viisautta, riippumatta siitä, mikä on hänen sielunsaateensä.
6. Niinpä meillä on mahdollisuus, oikeastaan velvollisuus, tulla ilmaisuvoimaiseksi/heijasteiseksi, oman yksilöllisen parhaamme etuvartioksi ja vielä enemmän - nimittäin Aurinko Enkelimäiseksi läsnäoloksi. Aurinko Enkeli voidaan ajatella "ensimmäisenä Mestarina". Siinä

määrin, kun voimme ilmaista ja heijastaa tuon Enkelin rakkaus-viisautta, siinä määrin me voimme kohdata ja tietoisesti tehdä yhteistyötä tuon kehittyneen ihmisyksilön kanssa, joka on tai, josta on tuleva, meitä ohjaava Mestariimme.

7. Mestari ihminen on Ashramin keskus, johon me yksilöinä ja muina olemme kokoontuneet ja järjestäytyneet, Hänen tahtonsa mukaisesti. Kun olemme syvästi kiinnittyneet Mestarin tahtoon ja tietoisuuteen, meille voi selvitä, että hän on mysteerisesti *läsnä* normaalissa tietoisuudessamme. Hänen läsnäolonsa on resonanssi. Kun persoonallinen tietoisuutemme on tarvittavassa määrin sielun valaisema, tullakseen samalle aaltopituudelle Mestariimme kanssa, silloin Mestari *ilmaantuu*. Yllättäen virittäydymme Hänen värähtelylleen ja tunne ”välimatekasta” Häneen poistuu. Hänen olemuksen laatunsa rekisteröityy meihin ja yhteydenpidon ovet (ja myöhempää kommunikatiota varten) ovat auki.
8. Ashramiin kokoontuneiden ominaisuuksien ja saavutuksien eroavaisuuksilla ei ole merkitystä, sillä Mestarin energia sitoo Ashramin jäsenet tasalaatuisiksi kokonaisuudeksi. Jokin mahdollisuuksien rajojen yläpuolella oleva laatu yhdistää heidät, ja *homogenisoi heidät henkisesti*. Tämä jokin, on Mestarin tahto, josta tulee Ashramin jäsenen tahto.

Oppilas on se, joka siirtää tietoisuuttaan persoonallisesta persoonattomaan, ja siirtymävaiheen aikana hän joutuu välttämättä kestäämään paljon vaikeuksia ja kärsimystä.

1. Persoonallinen piiri on voiman kenttä, sisältäen kolme persoonan käyttövälinettä ja niiden synteesin, ihmisen persoonallisuuden.
2. Jopa kausaali keho juontaa ”persoonallisesta” lähteestä, joten tietoisuuden muuntuminen kausaali kehoon ei välttämättä tarkoita saavutettua täydellistä ”persoonattomuutta”.
3. Ainoastaan tietoisuuden muutos henkiseen kolminaisuuteen aiheuttaa persoonallisuuden yläpuolella olevan näkökulman saavuttamisen.
4. Yleensä muutos, persoonallisesta ”transpersoonalliseen” ja myöhemmin persoonallisesta ”persoonattomaan”, on yksi suurimmista haasteista oppilaan elämässä - erityisesti elämää ”pehmeän linjan säteillä” elettäessä, joissa on niin paljon *kiintymystä/ kiinnittymistä*. Luonnollinen ”kovan linjan säteiden” kiinnittämättömyys voi edesauttaa muutoksessa, koska muutos vaatii pohjimmiltaan kiinnittämättömyyttä, mikä on liittyneenä 1,3,7 säteisiin.
5. Näyttäisi, että muutosprosessissa kärsimystä ei voi välttää, se on vain kestävä. Planeetta, joka tarjoaa kestävyuden tähän on Vulkan, Härän (valaistuksen merkki) ja Neitsyen (puhdistuksen ja Kristus-tietoisuuteen johtava merkki).
6. Transition tasot ovat aina epävarmoja, ja voimat ovat jakautuneet, usein taistellen toisiaan vastaan. Tämä aiheuttaa, luonnollisesti, kitkaa ja kipua, eikä niinkään integroitunutta, yhteneväistä ilon vapautumista siitä energia-voimasta, joka ylläpysyy *sen jälkeen*, kun ylittyminen = transitio on suoritettu loppuun.
7. Meidän täytyy ymmärtää peruseriaate: Kärsimys perustuu jakautumiseen ja eroon (=eroavaisuuteen). Kun energia virtaa esteettä läpi eheän kokonaisuuden, siitä seuraa ilo ja eroavaisuuksista johtuvien voimien vastustus on poissa.
8. Mikään integraatio/ eheytyminen ei voi kuitenkaan säilyä häiriytymättömänä. Eheytyneet kenttä, huomaa olevansa *vain osa* jotakin suurempaa ja taas alkaa jakso ’muutoksellista yhdistymistä’, seuraavan ’korkeamman’ itsen aspektin saavuttamiseksi.